

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ 22ον

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδός Σωκράτους 2

Διευθυντής· Ἐκδότης

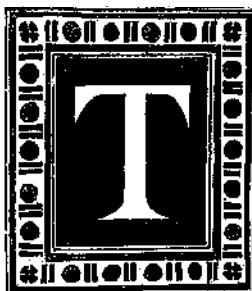
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερ. Ἀπλή Ἐκδόσις Δρ.	12
» Πολυτελής »	16
Ἐξωτερ. Ἀπλή »	Φρ. 15.
» Πολυτελής »	20

ΑΙ ΠΡΟΡΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ”

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1912

ΗΝ 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1911 ἐδημοσιεύσαμεν τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πιθανώτερον συμβησόμενα καὶ ἐπετύχομεν σχεδὸν εἰς ὅλα, ἦτοι εἶπομεν :

— Ἡ ἀτολμία καὶ ὁ φόβος τοῦ λήξαντος ἔτους 1910 θὰ μετατρα-

πῆ κατὰ τὸ ἐνεστὸς 1911 εἰς τόλμην καὶ γενναϊότητα καὶ αἱ ὑποτονθορίζουσαι ἀντιζη- λίαι θὰ ἐκσπάσῃαι πρὸς ὠφέλειαν τινῶν καὶ βλάβην τῶν ἄλλων.

— Ὁ χάρτης τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς θὰ μεταβληθῆ.

Καὶ ὄντως, ἡ τόλμη καὶ γενναϊότης Γερμανίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπῆρξεν ἀπροσδόκητος, ἡ Γερμανία ἐν Ἀγαδίρ, ἡ Γαλλία ἐν Μαρόκω, ἡ Ἰταλία ἐν Τριπολίτιδι καὶ ἡ Ρωσσία ἐν Περσίᾳ, ὁ δὲ χάρτης οὕτω τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ὀρίων τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἀσίας διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Περσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Τριπολίτιδος καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς οὐσιωδῶς μεταβάλλεται. Οὐδεὶς ἄλλος εἶχε προνοήσει τοιαῦτα γεγονότα.

— Ἡ Ρωσσία θὰ καρπωθῆ ὠφελείας ἐκ τῆς

ἐγγύς Ἀνατολῆς καὶ τοῦτο θὰ ἐπιφέρῃ ἀγγλο-ιαπωνικὴν συμφωνίαν.

Πλήρης ἐπιτυχία, καθόσον ἀμφότερα ἐπετύχθησαν.

— Τὸ ἀεροπλάνον τελειοποιηθήσεται ὑπὸ νέου ἐφευρέτου καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἀεροπλοία κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἐγκαινιάσῃ τὰ μεταξὺ πόλεων καὶ κρατῶν ἐναέρια ταξείδια.

Ἐπιτυχία καὶ ἐδῶ.

— Ἐν ναυάγιον ὑπερωκεανείου μὲ ἀπώλειαν ἀνδρῶν θὰ συγκινήσῃ τὸν κόσμον.

— Ἡ Ἑλλάς ἱκανοποιηθήσεται ἐφέτος πολλαχῶς, ἀλλὰ θὰ δοκιμάσῃ ἀρκετὰς σοβαρὰς συγκινήσεις.

Πληρεστάτη καὶ ἡ πρόρρησις αὕτη.

Ἦδη διὰ τὸ ἔτος 1912 ἀσφαλῶς προλέγομεν τὰ ἑξῆς :

— Ἡ Ἀγγλία ἐνεργητικῶς ἐφέτος θὰ ἐπεμβῆ εἰς τὴν λύσιν πολλῶν ζητημάτων καὶ ἡ γνώμη αὐτῆς θὰ βεβήρη πρωτίστως. Ἡ ἐπάνοδος τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας θὰ γίνῃ ἀφετηρία ἐρίδων καὶ τὰ ἀγγλικά ἔπλα θὰ δοκιμασθοῦν πεισματωδῶς εἰς νέον τινὰ πόλεμον, ὅτε αἱ ὑποτονθορίζουσαι καὶ ἐξηγευμένα ἐσωτερικὰ ἐρίδες θὰ σιγήσουν, ὡς καὶ τῆς ἐπανάστασις ἐν τινὶ ἀποικίᾳ αὐτῆς.

Η „ΦΥΣΙΣ.”

Ἐῤῥεται τοῖς ἑαυτῆς συνδρομηταῖς αἰσιον καὶ εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος.

— Ἡ Γερμανία θὰ προσπαθήσῃ προκαλοῦ-

μένη συχνάκις ν' ἀποφύγη σύρραξιν και ἐφέτος. Θά ἐκτεθῆ ἡμῶς ὑποχωροῦσα εἰς ζήτημα γειτονικόν. Σπουδαία τις ἐσωτερικὴ ἐρις θά ἐπιφέρῃ μεταβολὰς και στάσιν περιορισθησομένην με ἀρκετὰς θυσίας.

— Ἡ Ἰταλία θά ὠφελῆθῃ μεγάλως ἐδαφικῶς, οἰκονομικῶς, στρατιωτικῶς και διπλωματικῶς. Θά γίνῃ δὲ ἀφορμὴ νὰ λυθοῦν πολλὰ ζητήματα τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας και Ἀφρικής.

— Ἡ Ρωσία διὰ τῆς φιλικῆς αὐτῆς συνδρομῆς πρὸς τὰ διάφορα Κράτη θά ἐνισχύσῃ μεγάλως τὴν ἐπιρροὴν τῆς. Ἡ ἐνεργὸς δὲ αὐτῆς συμμετοχὴ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα και ἡ κινητοποίησις τοῦ στρατοῦ τῆς θ' ἀναγκάσῃ γειτονικὸν Κράτος νὰ παραδεχθῇ τὰ αἰτήματά τῆς.

Ἡ Αὐστρία θά γίνῃ ἀφορμὴ Εὐρωπαϊκῶν ἐκπλήξεων, αἵτινες θά συντελέσωσιν εἰς ζήμιαν τῆς.

— Τὰ Βαλκανικὰ Κράτη θά στενοχωρηθοῦν ἀνεὺ ὠφελείας.

— Ἡ Τουρκία θά ὑπεκφύγη τοὺς κινδύνους, ἀλλὰ θά ὑποστῇ ζημίας και θά ὑποκύβῃ εἰς τὰς θελήσεις τῶν Δυνάμεων.

— Ἡ Ἑλλὰς θά δοκιμάσῃ παλιν συγκινή-

σεις, θά στενοχωρηθῇ και θά ἀπειληθῇ, θά ὑποστῇ ἀλλαγὴν Κυβερνήσεως, θά ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν μεθ' ὁμόρου ἐπικρατείας και θά ὠφελῆθῃ σημαντικῶς. Οἱ Ἐθνικοὶ τῆς πῆθι ἱκανοποιηθήσονται.

— Ἡ εἰρήνη ἐν γένει τοῦ κόσμου σοβαρῶς διασαλευθήσεται και τὸ ἔτος τοῦτο ἔσεται ἐκτάκτως πολεμικόν, ἀλλὰ και σπουδαίως διαρρυθμιστικόν. Πολλὰ ζητήματα κανονισθήσονται χάριν τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου και ἐν Μακεδονίᾳ θά ἐπέλθουν μεταβολαί.

— Θάνατοι και δυστυχήματα θά συμβαῖν ἀρκετὰ καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον, ὅπως καθ' ἔτος συνήθως συμβαίνουν. Οὐχ ἦττον δύο θά κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον και τὴν συμπάθειαν, ἡ ἐκδίωξις ἡγεμόνος ἐκ τοῦ βασιλείου του και ὁ θάνατος ἐπισήμου προσώπου ἐξ ἀεροπλάνου.

— Ἐφέτος θά τελειοποιηθοῦν ἀρκεταὶ σπουδαίαι ἐφευρέσεις μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο θά ἐκπλήξουν, μία ἰατρικὴ και ἑτέρα πολεμικὴ.

— Αἱ ἐσοδεταὶ Ρωσίας, Ρωμουνίας, Βουλγαρίας και Αἰγύπτου ἐκτάκτως πλουσιοπάροχοι.

— Ὑπὸ ἐποψιν ἐν γένει προσόδου και φιλανθρωπίας αἱ γενησόμεναι μεταβολαὶ θά ὠφελήσουν πολὺ τὴν ἀνθρωπότητα.

Η ΣΕΠΤΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΟΡΤΗ

Ἡ παρούσα τῶν Θεοφανείων εορτὴ παρίστησι τὸν Ἰησοῦν βαπτισζόμενον, και ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Υἱὸν ἀγαπητὸν ἀνωθεν μαρτυρούμενον. Μέγα τὸ μυστήριον και παράδοξον τὸ τελούμενον. Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἐμφανίζεται, και Υἱὸς Θεοῦ οὐρανὸθεν κηρύσσεται. «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα». Ἡ πατρικὴ αὐτῆ μαρτυρία, δημοσίᾳ γενομένη και ὑπὸ τῶν μετὰ ταῦτα γεγονότων ἀληθῆς ἀποδειχθεῖσα ἤρκει νὰ πείσῃ τοὺς βροτούς, ὅτι ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς και πανδήμως πατρίθεν ἀνακηρυχθεὶς Υἱὸς ἀγαπητός, εἶνε ὄντως τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπὸ τῶν προφητῶν προκηρυχθεὶς Μεσσίας, και ὑπὸ τῶν ἐθνῶν προσδοκῆθεὶς Λυτρωτής, ὅστις ἤδη, πληρωθέντος τοῦ χρόνου, ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἵν' ἀνορθώσῃ και ἀναπλάσῃ τὸν πεπτωκότα και ταλαίπωρον ἄνθρωπον.

Ἄλλ' ὁ σαρκιφόρος Θεός, ἵνα πείσῃ πάντας, ὅτι θεὸθεν κατέβη και θεῖον διαχέει φῶς ἐξεδήλωσε τὰς θείας αὐτοῦ ιδιότητας και ἐνεργείας, διδάσκων ῥήματα ζωῆς αἰωνίου, ἅτινα «οὐδέποτε ἐλάλησεν ἄνθρωπος» οὔτε πρὸ αὐτοῦ οὔτε μετ' αὐτόν, και ἐπιτελῶν ἔργα τοιαῦτα «ἀ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν».

Ὅθεν και ἔλεγε δικαίως. «Τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ... Καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ». Δεικνύων δὲ βίον ἀγιότητος και ἀναμαρτησίας, ὑπερβαίνουσας πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀρετὴν και τελειότητα, ἔλεγε παρρησία ἐνώπιον και αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν του. «Γίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;». Τὴν ὑπερθαύμαστον αὐτοῦ ζῶν διήνυσεν ἐν εὐποιᾷ και φιλανθρωπίᾳ πράξεις. «Διῆλθεν εὐεργετῶν και ἰώμενος πάντας τοὺς καταδουραστομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός ἦν μετ' αὐτοῦ». Ἴνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔργων και τῆς πλάνης τοῦ πονηροῦ, ἐδώρησατο ἡμῖν κώδικα ἀληθείας αἰωνίου, τὸ σεπτὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον, περὶ οὗ εἶπεν ἐν πνεύματι προφητικῷ, ὅτι «κηρυχθήσεται ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι». Διὰ τοῦ οὐρανοῦ δὲ τούτου κηρύγματος ἐπετεύχθη ἡ παλινὸρθωσις και σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὁ τρόπος και τὰ ὄργανα τῆς ἀνορθώσεως.

Ὁ τρόπος δὲ ἐν πρὸς τοῦτο μετεχειρίσθη ὁ οὐράνιος ἀναμορφωτής εἶνε τῇ ἀληθείᾳ παρὰ-

δόξης και καινοφανῆς. Τὸ μέγα τοῦτο και γιγάντειον ἔργον, τὴν τοῦ κόσμου δηλονότι ἐπιστροφὴν ἀπὸ τῶν ματαίων εἰδώλων ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν, ἐπετέλεσεν ὁ σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς οὐχὶ διὰ μέσων βιαίων και τυραννικῶν, οὐχὶ διὰ συγκροτήσεως στρατῶν πολυαριθμῶν και μυχῶν μυριονέκρων, ἀλλ' ὅλως ἀντιθέτων.

Τοῦτο κατῴρθωσε και εἰς ἑαυτὸν τὴν οἰκουμένην ἐπεσπάσατο, λέγει ὁ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐξοχος ἀπολογητής και διδάσκαλος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, δι' ἀνθρώπων «ἀγρομαμάτων, ἰδιωτῶν, ἀγλώττων, ἀσήμων, πενήτων, οὐ πατρίδας ἐχόντων, οὐ περιουσίας χρημάτων, οὐ σώματος δύναμιν, οὐ δόξης περιφάνειαν, οὐ προγόνων λαμπρότητα, οὐ λόγων ἰσχύν, οὐ ῥητορείας δεινότητα, οὐ τὴν ἀπὸ γνώσεως προστασίαν, ἀλλὰ ἀλιέων σκηνοποιῶν, ἑτερογλώσσων». Διὰ τοιούτων πτωχῶν και ἀσχημάντων ἀνδρῶν ἀπεισαι ἠδυνήθη τοσαῦτα φύλα ἀνθρώπων οὐ περὶ τῶν παρόντων μόνον, ἀλλὰ και περὶ τῶν μελλόντων φιλοσοφεῖν, και νόμους πατρώους ἀνασπᾶσαι, και παλαιὰ ἤθη, τοσοῦτω ῥιζωθέντι χρόνῳ ἐκ ῥιζῶν ἀνελεῖν, και ἕτερα ἀντιφυτεῦσαι, και τῶν εὐκόλων ἀπαγαγόντά εἰς τὰ δύσκολα ἐμβαλεῖν τὰ αὐτοῦ, και ταῦτα ποιῆσαι πολεμουμένον παρὰ πάντων, και σταυρὸν ὑπομεμενηκέναι χλευαζόμενον και θάνατον ἐπονείδιστον». (Χρυσόστ.).

Εὐλόγως λοιπὸν και πεποιθότως ἐβόα ὁ ἀκαταπόνητος τοῦ Εὐαγγελίου κήρυξ. «Τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ και τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά και τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου και τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, και τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ». Καὶ κατήργησεν ὄντως θεσμοὺς παναρχαίους και ἔθιμα ἐρριζωμένα και ἰσχὺν νόμου κεκτημένα· ἀνέτρεψε θρόνους κραταιούς και καθεῖλε δυνάστας ἰσχυρούς· κατέλυσε μοναρχίας πανισχυροὺς και κατέρριψε θρησκείας τῷ χρόνῳ μονιμοποιηθείσας, και ἐκ προγόνων και πάππων κληροδοτηθείσας. Διὰ διδασκαλίας συντόμου και εὐλήπτου κατήσχυε τοὺς σοφοὺς και φιλοσόφους, τὰ τούτων ἀπύλωτα ἀπορράψας στόμακα.

Ἡ τοῦ Σωτῆρος θρησκεία.

Διὰ τῶν ἀσθενῶν λοιπὸν τούτων και ἐξουθενημένων ἀλιέων, ἡ παντεγνήμων τοῦ Θεοῦ σοφία και δύναμις, ὁ Χριστός, ἵδρυσεν τὴν ἐαυτοῦ θεότευκτον Ἐκκλησίαν, και τοσοῦτω ἰσχυρὰν και ἀκαταγώνιστον αὐτὴν κατέστησεν, ὥστε διαμένει αὐτὴ και ὑφίσταται σταθερὰ και ἀνώλεθρος ἐπὶ τοσοῦτους ἤδη αἰῶνας, δεινῶς πανταχόθεν πολεμηθεῖσα, και ἀπαύστως μέχρι σήμερον πολεμουμένη ὑπὸ τῶν ποικίλων

τῆς πλάνης συστημάτων. Οὐχ ἦττον αὐτὴ, κατασκευάσασα οὐσα θεῖον και ἐπὶ ἀκραδάντων ἐρειδομένη βάτεων, διατελεῖ ἀπερίτρεπτος και ἀκατάβλητος.

Ὅθεν πάνυ εὐλόγως και ὁ προρρηθεὶς ἐξοχος διδάσκαλος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τοὺς πολυγρονίους ἐκείνους και δεινούς κατὰ τῆς θρησκείας πολέμους ἀναλογιζόμενος, τοὺς ὑπὸ τῶν τυράννων και αἰρεσιαρχῶν ἐπενεχθέντας, και ταύτην ἀφηνίσαι μὴ δυνήθέντας, ἐν πεποιθήσει ἐβόα χριστιανικῇ και μετὰ παρρησίας ἐκήρυττεν. Αὐτὴ «πολεμουμένη, νικᾷ· ἐπιβουλεωμένη, περιγίνεται· ὑβριζομένη, λαμπροτέρη καθίσταται· δέχεται τραύματα και οὐ κατκαίπτεται ὑπὸ τῶν ἐλκῶν· κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται· χειμάζεται, ἀλλὰ ναυάγιον οὐχ ὑπομένει· παλαίει, ἀλλ' οὐχ ἠττάται· πυκτεύει ἀλλ' οὐ νικᾶται». Τοιαύτη τῷ ὄντι ἀπεδείχθη καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας ἡ τοῦ Σωτῆρος θρησκεία, ἀήττητος και ἀκαταγώνιστος. «Τεθεμελιώται γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν» κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ ἀθανάτου αὐτῆς δομητοῦρος.

Τὰ ἐκ τῆς θρησκείας πηγάζοντα ἀγαθὰ.

Δυσεξαρτήματα τῇ ἀληθείᾳ και παρμέγιστα εἶνε τὰ ἐκ τῆς θρησκείας τοῦ Σωτῆρος προκύψοντα τῷ κόσμῳ εὐεργετήματα και ποικίλα ἀγαθὰ. Ἐκ ταύτης και διὰ ταύτης ὡς ἀπὸ πηγῆς πολυχεύματος ἀπέρρευσαν ἐν τῷ κόσμῳ αἱ ἐκπολιτίσασαι και ἐξευγενίσασαι τὴν ἀνθρωπότητα ἀρεταί. Ἡ πρὸς τοὺς δεινοπαθούντας δηλονότι και πάσχοντας φιλανθρωπία, ἡ πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας και πένητας ἐλεημοσύνη, ἡ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ἀγάπη, ἡ ἐπιείκεια και ἀνεξίτηρη θρησκεία, ἡ πραότης και ἡ μετριοφροσύνη, ἡ ἰσότης και ἀδελφωσύνη, ἡ αὐταπάρνησις και ἡ ζέουσα πρὸς τὸν Θεὸν πίστις, ἡ ἀνυπόκριτος εὐσέβεια και ἡ ἐν πνεύματι και ἀληθείᾳ λατρεία, και αἱ παραπλήσια ταύταις ἀρεταὶ και ἀγαθοεργίαι, αἱ τὰς χριστιανικὰς κοινωνίας μεταρρυθμίσασαι και ἐσωραίσασαι.

Διὰ τῆς φιλανθρωπίας ταύτης θρησκείας, ἦν ὁ Θεὸς ἀνθρώπος ἐν τῷ κόσμῳ συνέστησε, κατηργήθη ἡ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐξευτελιζοῦσα ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ δουλεία, και εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα τοὺς ἀνθρώπους διαίρουσα. Αὐτὴ μόνη, κηρύξασα μεγαλοφώνως: «Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἑλλήν· οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν και θήλῃ,» τὸ μεσότηχον τοῦ φραγμοῦ διέρρηξε, τὰ μετὰ δούλων και δεσποτῶν, εἰλώτων και εὐπατριδῶν πρὸ αἰῶνων διατηρούμενα ἀδιάλλακτα μίσση διέλυσε και ἠφάνισε, τὸ περιφρονούμενον θῆλυ γένος ἐτίμησε και εἰς ἐμπρόπουσαν θέσιν ἀνήγαγε· και ἵνα εἶπω ἐν βραχυλογίᾳ ἠύωσε και ἠδελφοποίησε πάντας.

«Η ΦΥΣΙΣ» παρέχουσα κατά τὸ ἔτος τοῦτο ἄφθονα τὰ δῶρα της εἰς τοὺς ἐκθύμους θαμῶνας της.

Αὕτη καὶ μόνη, διασαλπίζουσα τὸ σωτήριο κήρυγμα, τὰ συμπαθῆ τούτέστι τοῦ Θεανθρώπου ῥήματα. «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε», ἐμάλαξε καὶ συνεκίνησε τὰς καρδίας τῶν ἰσχυρῶν, εἰς οἶκτον ἐκίνησε τοὺς ἀσυμπαθεῖς καὶ ἀνελεήμονας, καὶ ἐντεῦθεν φιλόανθρωπα ἰδρύθησαν μέγαλα καὶ ὑψηροφῆ ἡγέρθησαν νοσοκομεῖα· ἐντεῦθεν ἐπήγασαν τὰ τῆ ἀρχαιότητι ἀγνωστα ἰδρύματα, Βρεφοκομεῖα, Ὀρφανοτροφεῖα, Πτωχοκομεῖα καὶ πλείστα ἕτερα εὐσπλαγγνίας ἐνδικοιτήματα, ἐν οἷς ἡ πάσχουσα καὶ κατατροχωμένη ἀνθρωπότης εὐρίσκει περίθαλψιν καὶ παρηγορίαν. Τοσαῦτα παρέσχε τῷ κόσμῳ δωρήματα ἡ φιλόανθρωπος τοῦ Ἰησοῦ θρησκεία. Ὁ δὲ ἀρχηγὸς αὐτῆς καὶ θεμελιωτὴς Ἰησοῦς ὁποῖός τις τυγχάνει καὶ ἀνθρωπίνως ἐξεταζόμενος;

ὑπερέβη ἐν πᾶσι τοὺς πάντας.

Ὁ οὐρανόπεμπτος οὗτος τῆς ἀνθρωπότητος Σωτὴρ καὶ διδάσκαλος ἐδείχθη καὶ τὸν βίον ἀπαράμιλλος καὶ ἀνεφίκτου τελειότητος πρό-

τυπον. Διὰ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ καὶ ὑπερέχων διδαγμάτων ἐπλούτισε καὶ ἐξέτεινε θαυμασίως τὸν κύκλον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων καὶ ἰδεῶν. «Ἐξετάσωμεν αὐτόν, γράφει ἐν τῷ περὶ θρησκείας συγγράμματί του διάσημος τῆς Ἀγγλίας φιλόσοφος, ὁ Θεόδωρος Πάρκερ, ὡς ἐξετάζομεν τοὺς ἄλλους σοφοὺς καὶ διδασκάλους· αὐτοὶ λαλοῦσιν ὡς ἄνθρωποι, εὐρίσκουσι μαθητάς, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ τελευταῖον ὑπερτεροῦσιν ἢ ἐγκαταλείπουσιν αὐτούς. Ἴδου ἡ τύχη τοῦ ἰδρυτοῦ σχολῆς φιλοσοφικῆς ἢ αἰρέσεως θρησκευτικῆς!». Εἰς τὸν Ἰησοῦν ὅμως δὲν συνέβη τοιοῦτό τι. «Ὁ Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστὸς, (προστίθουσιν ὁ αὐτῆς φιλόσοφος), διδάσκει ἠθικὴν θείαν καὶ τὴν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ θρησκείαν... Κηρύττει διδασκαλίαν καινὴν, ὠραίαν ὡς τὸ φῶς, ὑψηλὴν ὡς ὁ οὐρανός, καὶ ἀληθινὴν ὡς ὁ Θεός· φιλοσόφους ποιητάς, προφήτας καὶ ραβδί, ὑπερέβη ἐν πᾶσι τοὺς πάντας... Λοιπὸν ὁ Θεός ἦν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰησοῦ. Ἀναμφιβόλως τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ παντοδύναμον καὶ παντοκράτωρ, ἐνέπνεε τοὺς λόγους καὶ ἐπέφερετο

ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ὅποιοι κεχαριτωμένοι λόγοι ἐλέγχου, παραμυθίας, συμβουλῆς, προτροπῆς, ἐπαγγελιῶν καὶ ἐλπίδων ἀπέρρεον κρουνηδὸν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐδρόσιζον τὰς ψυχάς, ὡς ἡ πρῶν δρόσος δροσίξει τὰ ἔνθη καὶ τὰ χόρτα! Οἷα διδασκαλία ἀπαράμιλλος ἐν τῷ πνεύματι αὐτῆς! οἷα σοφία, ἀποπνεύουσα ζωὴν καὶ δύναμιν ἀκατάβλητον! οἷα θεϊότης καὶ οἷον μεγαλεῖον καὶ ὕψος ἀπόρρητον εἰς τὰς προσευχάς, εἰς τὰς πράξεις καὶ εἰς τὴν συμπάθειαν τοῦ Χριστοῦ!».

Τοιοῦτος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, φιλόχριστοι ἀναγνώσται, ἀσύγκριτος καὶ πάντων ἀναμφισβητήτως ὑπέρτερος. Εἶθε πάντες οἱ

ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ σεμνυνόμενοι, τῶν θείων αὐτοῦ ῥημάτων, τῶν ζῶν καὶ δύνανται ἀποπνεόντων, ἐνωτισθέντες, νὰ καταστῶμεν λάτρεις αὐτοῦ ἀληθεῖς καὶ προσκυνηταὶ ἀντάξειοι τῆς Ἐκείνου ἀπείρου μεγαλειότητος καὶ ὑπεροχῆς. Ἄλλ' ἀρά γε κατορθωτὸν ταῦτο; ἂν μὴ ἀδύνατον, δυσχερέστατον πάντως. «Ὅθεν καὶ ὁ προρρηθεὶς σοφός, τὴν ἀνθρωπίνην μηδαμινότητα πρὸς τὸ ἀνεφίκτον ὕψος τοῦ Θεανθρώπου ἀναμετρῶν, ἐπιλέγει δικαίως· «Ὡ πόσον οἱ ἄνθρωποι ἔτι ἐσμὲν σμικροὶ καὶ εὐτελεῖς ἐνώπιον τοῦ θείου ὕψους τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ!» (Θεανδρ. Πρόσωπ. σελ. 145).

Χ Κ. ΜΑΚΡΗΣ
Δρ. Θ. καὶ Ἱατρικῆς

Η ΑΡΚΤΟΣ

ΙΣ τὰ θερμὰ μέρη τῆς Ἀσίας διατῆται ἄρκτος τις μικροτέρα καὶ μᾶλλον εὐστροφος τῶν προαναφερθεισῶν, ἥτις διακρίνεται ἀμέσως τῶν ἄλλων ἐκ κηλίδος κτρινωπῆς, ἐν σχήματι πετάλου, ἣν φέρει ἐπὶ τοῦ στήθους.

Τὴν ἄρκτον ταύτην

δεξιά τῶν ἄλλων ἄρκτων ἀναρριχᾶται ἐπὶ τῶν δένδρων, ὅπου ἐπὶ πολὺ διαμένει. Λέγεται δέ, ὅτι ἐν τῇ γεννετεῖρα αὐτῆς χώρα ἐξημεροῦται συνήθως καὶ δείκνυται, οὕτως εἰπεῖν, πρῶτος καὶ ἡμερος, οἱ δὲ κάτοικοι τὴν ἀφίνουσι νὰ τέρπεται μὲ τὰ βρέφη καὶ νὰ διαμένῃ ἐλευθέρως ἐν ταῖς οἰκίαις, ταῖς αὐλαῖς καὶ τοῖς κήποις.

Ἄλλο εἶδος ἄρκτου τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς νήσου Κεϋλάνης, εἰς ἣν ἔδωκαν τὸ ὄνομα χειλιακῆ ἄρκτος εἶνε ἡ τῆς παρατιθεμένης ὀπισθεν εἰκόνας, ἥτις φέρει τὸ ρβγγχος μακρὸν, καταλήγον εἰς προβοσκίδα ὡς καὶ μακροὺς ὀνυχας. Ἡ προβοσκίς αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐκ τῶν λεπτῶν αὐτῆς χειλέων, ἅτινα κρέμονται ἔμπροσθεν τοῦ στόματος· ἡ δὲ γλῶσσα αὐτῆς ἐπίσης μακρὰ, ὀμαλὴ καὶ λεπτή ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῆς καμηλοπαρδάλεως καὶ τὴν μεταχειρίζεται ὡς ὄργανον συλλήψεως. Ἐνεκα τῶν μακρῶν καὶ κοπτερῶν ὀνυχῶν οὗς φέρει, δύναται τις νὰ νομίσῃ, ὅτι χρησιμεύουν πρὸς ἀνασκαφάς, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτως, διότι οὗτοι χρησιμεύουσιν αὐτῇ νὰ τέρμῃ τοὺς

οἱ φυσικοὶ ὠνόμασαν Μπρουάν, ὡς ὀνομάζουσα αὐτὴν καὶ οἱ αὐτόχθονες, ἦτοι ἄρκτον τοῦ ἡλίου, πρὸς διαφορὰν τῶν ἄλλων ἄρκτων, ἐπεὶ δὲ ἀρέσκειται νὰ ἐκτίθεται εἰς τὰς θερμὰς ἀκτῖνας τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου τοῦ τόπου τῶν.

Ὁ Μπρουάν διαμένει εἰς τὸ Νεπάλ, ἐν τῇ Κοχιγκίνῃ καὶ ἐν ταῖς νήσοις τῆς Σόνδης. Τρέφεται δὲ κατὰ προτίμησιν ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν καὶ ἰδίως ἐκ τῶν γλυκέων σαρκῶδων καρπῶν. Συνεχέστερον δὲ καὶ μᾶλλον ἐπι-

Ἡ Ἰνδικὴ ἄρκτος Μπρουάν.

σκληρούς κλάδους τῶν δένδρων, ἔνθα ἀναζητεῖ τὸ μέλι τῶν ἀγρίων μελισσῶν, ὅπερ ὑπερχαπαῶς ὡς καὶ τοὺς ὠρίμους καὶ γλυκεῖς καρπούς. Κινεῖται κατὰ προτίμησιν ἐν ὥρᾳ νυκτός, σπανίως δὲ προσβάλλει ζῶα μεγάλα. Ἐν τῇ νήσῳ Κεϋλάνη εἶνε ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνον ζῶον διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅπου τὴν φοβοῦνται πολὺ.

Ἐν τῇ Ἰνδικῇ Ἡπειρῷ θεωρεῖται ὡς ζῶον ὀργίλον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ θηριώδες. Ἔχει μῆκος δύο μέτρων, οἱ δὲ ράθωνες αὐτοῦ ἀνοίγονται δίκην σχίσματος προφυλασσομένου ὑπὸ κινήτων σκεπασμάτων· φέρει δὲ τρίχωμα μελανόν, λαμπερὸν, πυκνὸν καὶ ἀκτένιστον μὲ δύο μεγάλας πλεξίδας ἐπὶ τῆς ράχους, ὡσεὶ νὰ ἔφερε ἐπ' αὐτῆς ὕδαμα. Εἰς τοὺς ζωολογικοὺς κήπους ἕνεκα τοῦ ἡμέρου αὐτῆς χαρακτήρος, ἡ ἀρκτος αὕτη ἀφίσταται ἐλευθέρᾳ, ἀκολουθεῖ τοὺς φύλακας, σπεύδει εἰς ὅν τινα τὴν κλέσῃ, διέρχεται ἀφόβως πρὸ τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ εὐχαριστεῖται ἐκ τῶν περιποιήσεων ἐκάστου αὐτῶν· συνήθως δὲ προτιμᾷ νὰ διέρχεται ἐκ τῆς θυρίδος καὶ ὄχι ἐκ τῆς θύρας. Τοῦτο συμβαίνει, ὅπταν εἶνε νεκρᾶς ἡλικίας· ἔταν ὅμως μεγαλυθῆ, δὲν εὐχαριστεῖται ἐκ τῶν περιποιήσεων καὶ χαιρηντισμῶν, ἀλλ' ἀρχίζει νὰ δάκνη κατ' ἀρχὰς τὰ ἐνδύματα καὶ εἶτα τὰς χεῖρας τῶν φυλάκων.

Εἰς τὰ μέρη τῆς τὴν ἀναγκάζουσι νὰ χωρεῦν καὶ τὴν παρουσιάζουσιν εἰς δημόσια θεάματα, περιδένοντες αὐτῇ τὸ ρύγχος.

Μεταξὺ ὄλων τῶν ἀρκτων ἡ μεγαλειτέρη εἶνε ἡ Λευκὴ ἀρκτος, ἡ Πολικὴ λεγομένη ἀρκτος, ἥτις εἶνε ἐπίσης καὶ ἡ θηριώδεστερη.

Ἡ μᾶλλον σαρκοφάγος, ἥτις μόνον ἐν αἰγματοσίᾳ διατελοῦσα ἀναγκάζεται νὰ τρέφεται μὲ ἀρτον, ἐν τῷ ἐλευθέρῳ αὐτῆς βίῳ ἀποκλειστικῶς τρέφεται ἐκ κρέατος καὶ πρὸ πάντων ἐξ ἰχθύων, ὅτε οὗτοι δὲν ἀποτελοῦσι τὴν μοναδικὴν αὐτῆς τροφήν, ἀλλὰ συμπληροῦν αὐτὴν οὐχὶ σπανίως ἐκ κρέατος τῶν σπονδυλωτῶν πῆς σταθερᾶς θερμοκρασίας. Ἡ Λευκὴ νεὰ ἀρκτος ὑπερβαίνει ἐν τῷ μεγέθει αὐτῆς καὶ τὴν ἀρκτον Γριζλύ. Ἡ δὲ γηραιὰ ἀρκτος φθάνει τὸ μῆκος τῶν 2 1)2 μέτρων καὶ τι περισσότερο, ἔχει δὲ βάρους 300—400 κοιλογράμμων. Ἡ ἀρκτος αὕτη ἔχει σῶμα μᾶλλον ἐπίμηκες, ἀλλὰ χονδρὸν καὶ ρωμαλέον, τὸν λαίμον μακρὸν καὶ στρογγύλον, τὰ ὄτα μικρὰ καὶ τὸ ρύγχος μελανόν καὶ μᾶλλον ὀξύ· αἱ δὲ κνήμαι αὐτῆς εἰσὶ βραχεῖαι, πολὺ εὐρωστοὶ καὶ μυῶδεις, τοὺς δὲ πόδας ἔχει μακροὺς μὲ ὀνυχας βραχεῖς καὶ ἐπικύρτους. Ἡ δὲ οὐρᾶ αὐτῆς εἶνε βραχυτάτη, μόνις ἐξερχομένη τοῦ τριχώματος, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ τριχῶν λεπτῶν, μαλακῶν καὶ εὐκάμπτων, αἵτινες ἀξιοσημειῶτως ἀυξάνουσιν ἐπὶ τῆς κοιλιακῆς χώρας ὡς καὶ εἰς τὰ περιθώρια τῶν ἀκρων. Τὸ ὄραϊον τοῦτο τρίχωμα λευκοῦ καθαροῦ χρώμα-

τος ἐν μικρῇ ἡλικίᾳ, λαμβάνει προιούσης ταύτης χροῶμα κιτρινωπὸν καὶ δὲν μεταβάλλεται ἢ μόνον κατὰ τὴν μεταβολὴν τῶν ἐποχῶν, τούναντιον τοῦ συμβαίνοντος εἰς τ' ἄλλα ζῶα τῶν ἄλλων πολικῶν χωρῶν. Ἡ αἰτία τῆς διαρκείας τοῦ λευκοῦ χρώματος, λέγει ὁ Κάρολος Vogt, εἶνε εὐνόητος· τὰ ἄλλα πολικὰ ζῶα τὰ διακείμενα ἐν στερεᾷ γῆ κατὰ τὸ θέρος ἀφομοιοῦσι συνήθως τὸ χροῶμα αὐτῶν πρὸς τὸ τοῦ ἐδάφους, γίνονται δὲ λευκὰ μόνον, ὅπταν ἡ χιὼν καλύπτει ὡς σινδῶν τὴν γεννέτερον αὐτῶν γῆν, ἐνῶ ἡ Λευκὴ ἀρκτος τούναντιον διακίμενει μόνον εἰς τὰς παγετώδεις χώρας ἐπὶ τῶν ὄχθων τῶν πολικῶν θαλασσῶν καὶ δὲν ἐκτίθεται ποτὲ κατὰ τὸ θέρος εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ξηρᾶς. Ἡ πραγματικὴ αὐτῆς πατρὶς εἶνε ὄντως ἡ περιβάλλουσα τοὺς ἀρκτικούς πόλους παγετώδης ζώνη. Ἐπὶ τῆς κινήσεως ταύτης ζώνης, ἢ ὁ ἄνθρωπος μάτην ἐδοκίμασε νὰ διαβῆ, ἡ Λευκὴ ἀρκτος τούναντιον προχωρεῖ καὶ ἐπιστρέφει, εἰσερχομένη ἐνίοτε

Χειλιακὴ Ἀρκτος

εἰς χώρας ὀλιγώτερον ἀξέουσι καὶ μονήρεις, κατ' ὅσον μεταφέρεται ἐκεῖ ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐπὶ πλέοντος ἐδάφους ἐκ πάγου, ὅπερ τῇ χρησιμεύει ὡς σχεδία.

Ἡ λευκὴ ἀρκτος εἶνε κατ' ὄλην τὴν βόρειον πολικὴν χώραν ὁ τύραννος τῶν ζώωντων, ὅπως εἶνε ἡ τίγρις καὶ ὁ λέων ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις. Ἐπιτηδειωτάτη κολυμβητῆς καὶ δύτης, πεπρωκισμένη διὰ γιγαντώδους δυνάμεως, κυριεῖται τὰ πάντα διὰ τῆς ἰσχύος ὡς καὶ διὰ τῆς πανουργίας. Αἱ φῶκαι εἰσὶν ἡ ἀγαπητὴ αὐτῆς τροφή, ἀλλὰ γνωρίζει καὶ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἰχθεῖς ἐν τοῖς ὕδασι καὶ τοὺς τάρανδους καὶ τὰς κυνάς ἀλώπεκας ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Ὅπταν δὲ ἀναγκάζεται ὑπὸ τῆς πείνης, δὲν καταδέχεται τοὺς προσφάτους σκελετοὺς

τῶν φαλαινῶν, οὔτε τὰς προμηθείας τῶν ναυτικῶν, οὔτε τὰ πτώματα, ἀλλὰ θηρεύει εἴτε διαρκουστῶν τῶν μακρῶν χειμερινῶν νυκτῶν, εἴτε κατὰ τὰς μακρὰς θερινὰς ἡμέρας διαρκῶς ἐν τοῖς ἀξένοις τούτοις μέρεσιν.

Εἶνε ἀξιοσημειῶτως ὁμοῦ περιέργος ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποῦ θηρεύει τὰς φαλαίνας. Ἐνῶ αὐταὶ κεῖνται ἐν τῷ ὕδατι ὑπὸ τοὺς πάγους καὶ εἰς μέρη ἔνθα οὗτοι παρουσιάζουσιν ὅπας ἐν εἴδει σχισμάδων, αὐταὶ προσέρχονται κατὰ διαλείματα καὶ ἐκβάλλουσι τὴν κεφαλὴν, ἵνα ἀναπνεύσωσιν· ἡ ἀρκτος τότε ἀνωθὶ εὐρισκομένη καὶ παραδοκῶσα ἐπὶ ὥρας διὰ λακτίσματος αἰφηνδῶς φωνεῖ μίαν καὶ τὴν οὖρει ἄνωθι. Ὅπταν δὲ τοῦτο δέν ἐπιτυγχάνει, καταδύεται ὑπὸ τοὺς πάγους καὶ κολυμβᾷ ἐπὶ τῶν φαλαινῶν πλησίον τοῦ ρήγματος.

Οἱ ἀρχαῖοι ναυτικοὶ ἀναφέρουσιν, ὅτι ἡ Λευκὴ ἀρκτος ὑπόκειται εἰς βαθὺν λήθαργον κατ' ὄλον τὸν χειμῶνα ὑπὸ τὴν χιόνα. Τὴν σήμερον ὅμως γνωρίζομεν, ὅτι οἱ Ἀσκιμῶδες κνηγοῦσι κατ' ὄλον τὸν χειμῶνα τὰ ζῶα ταῦτα· οἱ δὲ φυσιολόγοι μᾶλλον αὐθεντικοί, ἀρνοῦνται τὸν βαθὺν τοῦτον λήθαργον εἰς τὴν Λευκὴν ἀρκτον. Ἡ ἀρκτος ὡς μήτηρ δεῖκνυται λίαν φιλόστοργος.

Ὁ Scoresby λέγει περὶ ταύτης :

Ἀρκτος τις ἔχουσα μετ' ἑαυτῆς δύο μικρὰ ἠκολούθησεν ἐπὶ τινος παγοσειρᾶς ὑπὸ μερικῶν ναυτικῶν ὀπλισμένων. Κατ' ἀρχὰς ἐφαίνετο προσκαλοῦσα ταῦτα νὰ σπεύδωσι παρ' αὐτῇ μετὰ περισσοτέρας ταχύτητος, προηγουμένη αὐτῶν καὶ μετ' ἀγωνίας στρεφόμενη διὰ σημείων εἰδικῶν ὡς καὶ ὄδου μῶν, παριστάνουσα αὐτοῖς τὸν κίνδυνον. Ὅπταν δὲ εἶδεν, ὅτι οἱ ἔχθροι τὴν εἶχον πλησίον, ἔτρεξε πρὸς αὐτὰ καὶ διὰ κραυγῶν καὶ ἀπώσεων κατῶρθωσε νὰ τ' ἀπομακρύνῃ τοῦ κινδύνου.

Ὁ πλοίαρχος Κάνε ὑπῆρξε μάρτυς θλιβερᾶς σκηνῆς. Ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου τοῦ κα-

τεδίωκον βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν κυνῶν τῶν ἀρκτων τινὰ φέρουσαν μετ' ἑαυτῆς τὸ μικρὸν της, ὅπερ ἐκράτει διὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ στήθους της καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔθετο αὐτὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα ἀναπνεύσῃ ὀλίγον καὶ ἀποκρούσῃ τοὺς κύνας, αἰφνης σφαῖρα τις ἐπιτυχοῦσα αὐτὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν ἀφήκε ἀπνουν. Τὸ μικρὸν της τότε ἀναρριχθὲν ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς μητρὸς τοῦ ἀνθίστατο ζωηρῶς κατὰ τῶν κυνῶν, ἕως ὅτου καὶ ἑτέρα σφαῖρα προσέβαλε καὶ τοῦτο καὶ κατέρριψε νεκρὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐτερος πλοίαρχος ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

« Ὅτε τὸ πλοιομουχτελήθη ὑπὸ τῶν πάγων, τρεῖς λευκαὶ ἀρκτοὶ ἐπλησίασαν ὀμιλον ναυτῶν, καταγινομένων εἰς ψήσιμον κρέατος. Ἦσαν μίαν μῆτηρ μετὰ τῶν δύο ἀρκτύλων της καὶ ἐπλησίασαν πρὸς τὸ κρέας, ὅπερ ἡ μῆτηρ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀρπάξῃ ἐκ τῆς

Ἡ Λευκὴ ἢ πολικὴ Ἀρκτος

πυρᾶς ἀνευ ἀντιστάσεως καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὰ μικρὰ της. Οἱ ναῦται φοβηθέντες κατ' ἀρχὰς τῇ ἔρριψαν καὶ τὸ ἐπίλοιπον ὅπερ ἔφερον κρέας, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἡ μῆτηρ ἔδωκε εἰς τὰ τέκνα της, ὀλίγον φροντίζουσα δι' αὐτὴν. Λαθόντες ὅμως οὗτοι μετ' ὀλίγον τὰ ὄπλα τῶν ἐπιτροβόλησαν, φονεύσαντες τοὺς ἀρκτύλους καὶ πληγώσαντες τὴν μητέρα. Τὸ πτωχὸν ζῶον μόνις κινούμενον ἐπλησίασε πότε τὸ ἐν πότε τὸ ἄλλο καὶ ὅταν εἶδεν, ὅτι δὲν ἐκινουῦντο, προσεπάθησε διὰ τοῦ ἐνός ποδὸς της νὰ ἐγειρῇ αὐτὰ, ἀλλ' ὅταν ἐβεβαιώθη περὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἐξέβαλε κραυγὴν λυπηρὰν, ὡς νὰ ἀνεγνώριζεν, ὅτι μάτην ἐκοπίαζεν. Εἶτα ἠγέρθη, καὶ πάλιν ἐκάλεσεν αὐτὰ καὶ βλέπουσα, ὅτι δὲν ἠκολούθειτο, ἐστράφη πρὸς τὸ πλοῖον κραυγάζουσα γοερῶς. Οἱ ναῦται ὅμως πυροβολήσαντες ἐκ νέου ταύτην, ἀφήκαν νεκρὰν.

Ἡ μηλωτὴ τῆς λευκῆς ἀρκτου ἔχει μεγάλην ἀξίαν, τὸ δὲ κρέας της ὀμολογεῖται ὡς ἐκλεκτόν. Φαίνεται δὲ, ὅτι ἀφαιροῦσι τὸ ἦπαρ αὐτῆς, ὅπερ τραγῶμενον ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου

είνε δηλητηριώδες και ένοχλητικόν. Τὴν ἀρκτον θηρεύουσι κατὰ διαφόρους τρόπους, ὧν ὁ περιεργότερος εἶνε ὁ ἐξής: Οἱ αὐτόχθονες λαμβάνουσι τὸ μέγα ὄστον τῆς φιλαινῆς, ὅπερ φέρει λέπις καὶ ἔχει μήκος 60 ἑκατοστῶν καὶ πλάτος 10. Τὸ ὄστον τοῦτο ἀλοιφουσι διὰ παχέος στρώματος λίπους τῆς φώκης, ὅπερ ἐνεκα τοῦ ψυχροῦ κλίματος πήγνυται, καὶ κατόπιν θέτουσιν αὐτὸ εἰς τὸ μέρος, ἔνθα συχνάζει ἡ ἀρκτρος. Ὅταν δὲ αὕτη πλησιάσῃ τοῦτο, ἐνόει ὅτι εἶνε φαγόμενος καὶ ἀμέσως τὸ συλλαμβάνει καὶ τὸ καταβροχθίζει. Ὅπότεν ἕως διαλυθῇ τὸ λίπος εἰς τὰ ἐντόσθιά της, ἐνεργοῦσιν αἱ θανατηφόροι λεπίδες τοῦ ὄστοῦ, ἐπιφέρουσι τὸν θάνατον τῆς ἀρκτου.

Πᾶσαι αἱ ἀρκτοι ἔχουσι μεγάλην ὁμοιότητα μετὰ τῶν καὶ δύνανται νὰ καταλεχθῶσιν εἰς τὴν ομάδα τῶν μεγάλων ἀρκτων. Ὑπάρχουσιν δὲ καὶ αἱ μικραὶ λεγόμεναι ἀρκτοι, αἱ βασιρίδαι, λεγόμεναι.

Μεταξὺ τῶν ποικίλων εἰδῶν τῶν ἀρκτων τοῦτων ὑπάρχουσιν καὶ αἱ ἀμερικανικαὶ λεγόμεναι προτοίδη, ἡ ναζούα, ὁ κερκολέτος, ὁ βιντόρογγος, καὶ ὁ πάντος.

Φ. Π.

Η ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ὁ γνωστὸς Γερμανὸς φυσικὸς κ. Cornbaum διὰ σειράς φυσιολογικῶν παρατηρήσεών του ἀνέπτυξεν ἐσχάτως τὴν θεωρίαν περὶ τῆς βροθμιαίας ἀποξήρανσεως τῆς γῆς, συμπληρῶν οὕτω τὰς προηγουμένας περὶ τοῦτου ἐρεῦνας πολλῶν Εὐρωπαϊῶν καὶ Ἀμερικανῶν γεωγράφων.

Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος θεωρία τοῦ κ. Cornbaum συνοφίζεται οὕτως: Μέρος τῶν ἀτμῶν τοῦ ὕδατος τῶν ἀνυψουμένων ἀνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, διαλύεται παρὰ τῶν ἰσχυροτάτων ἰσοβαρῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Ἡ ἀναλογία τις ποσότης τοῦ ὕδατος τοῦτου δὲν ἐπέρχεται πλέον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ δὲ ὑδρογόνον σχηματιζόμενον ἐκ τῆς διαλύσεως ὑψοῦται εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας. Τοιοῦτω τρόπῳ ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν αἰώνων τὸ ὕδωρ καλύπτει τὴν γῆν βαθμῶν ἐλαττωταί, ἡ δὲ ἀποξήρανσις τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἐκτελεῖται ἀπὸ τῶν πρώτων γεωλογικῶν ἐποχῶν ἄχρι τῆς καθ' ἡμᾶς. Ἐπὶ τῶν ἀρκτῶν κλιτύων τῶν ὄροσειρῶν τῆς Γερμανίας αἱ λίμναι αὐτῆς ἐπακολούθητικῶς συμπίεζονται: ὁ χῶρος αὐτῶν ὀλονέν ἐλαττωταί καὶ τέλος αὐταὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν τελμάτων. Οὕτως ἐπὶ τοῦ Βαυαρικοῦ ὄροπεδίου δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν οὐκ ὀλίγα παραδείγματα τοιοῦτων μετὰ τροπῶν τῶν λιμνῶν εἰς τέλματα. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ. Ἐσχάτως ἀπεδείχθη, ὅτι ἐν

τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ζυρίχης πρὸ 150 ἐτῶν ὑπῆρξον 149 λίμναι, νῦν δὲ ἔμειναν μόνον 76! Ὡσαύτως ἐξηφανίσθησαν αἱ λίμναι ἐν ταῖς κατωφερειαῖς τῆς ἀρκτῶς Γερμανίας, ἔνθα λιμνῶνες καὶ ἀγροὶ καλύπτουσι σήμερον τὰς ἐκτεταμένας ἐκτάσεις, αἱτινες ἐκαλύπτοντο ποτε ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ ἐν Ῥωσίᾳ, δηλαδή ἡ ἐλάττωσις τῶν λιμνῶν. Ἐν Ἀβέτ εὐρέθησαν αἱ ἀμμάδες ἐρημιαί, ἔνθα τὸ πρὶν ἦσαν αἱ λίμναι. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὑδρογόνον, τὸ ὑψούμενον εἰς τὰ ἀνω στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας, αἱ φυσικαὶ αὐτοῦ ιδιότητες ἀναγκάζουσι νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι τοῦτο διαλύεται καθ' ὅλας τὰς οὐράνιαις ἐκτάσεις.

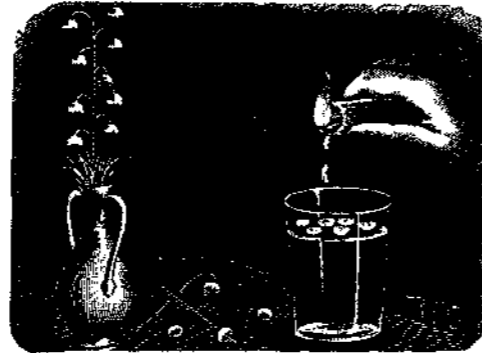
ΙΩ. ΠΕΤΡΩ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΟΝ

Κατασκευὴ ἀνθεμίδων

Ἀνάψατε ἐν σπαρματοστον καὶ κλίνατέ το ἀνωθι ποτηρίον περιέχοντος ὕδωρ. Ἐκάστη σταγὼν τοῦ κηρίου πιπτοῦσα ἐπὶ τοῦ ὕδατος θὰ μεταβληθῇ ἀμέσως εἰς μικρὰ κικελίδια ἐπιπλέοντα. Ταῦτα ὁμοιάζουσι καταπληκτικῶς πρὸς τὰ ἀνθὲ τῆς ὄραίας ἀνθεμίδος. Θὰ εἶνε δὲ ἄλλα μικρότερα καὶ ἄλλα μεγαλύτερα, ἀναλόγως τῆς σταγόνος.

Ἐπειτα λαμβάνετε λεπτὸν σόγμα, τὸ κόπτετε εἰς τεμάχια δέκα ἑκατοστομέτρων, τὰ περιστρέφετε κατὰ τὴν μίαν ἄκρην καὶ σχηματίζετε ἐπὶ ταύτης

μικρὸν κόμβον. Μετὰ τὰς ἐτοιμασίας ταύτας λαμβάνετε ἐν ἑκαστον σόγμα, θερμαίνετε τὴν ὄξειαν ἄκρην τοῦ ὀλίγον καὶ διαπεράτε ἑκαστον κικελίδιον, ἐνῶ ἐπιπλεῖ ἀκόμη εἰς τὸ ὕδωρ τὸ ὄθειτε δὲ μέχρι τῆς κυρτότητος τοῦ σώματος διὰ νὰ κρατηθῇ ἐπὶ τοῦ κόμβου. Οὕτω θὰ σχηματίσετε κικελὶδον ἀριθμὸν ἀνθυλίων ἐπὶ τῶν μίσχων των, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συναρμολογήσετε εἰς ἕνα κλώνον, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἰκόνι, τοποθετοῦντες ἐν προσοχῇ τὰ μεγάλα ἀνθήλια πρὸς τὰ κάτω. Κατόπιν κόπτετε μικρὰ φύλλα ἐκ κρασίνου χάρτον καὶ με ὀλίγην καλαισθησίαν συμπληροῦτε τὸ ἔργον σας, τοποθετοῦντες τὴν ἀνθεμίδα σας ἐπὶ μικροῦ κομποῦ ἀνθοδοχείου.

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΟΝΙΚΑΚΟΙ

Ἡ παιδικὴ ἡλικία ὄλων ἐν γένει τῶν ζῶων, διπλόων καὶ τετραπόδων, ὡς γνωστὸν, εἶνε πολὺ χαρίεσσα καὶ διασκεδαστικῆ. Παρ' αὐτοῖς ὑπάρχει μεγάλη χάρις, ἐμπιστοσύνη, ἀγάπη καὶ τρυφερότης, ἀλλὰ καὶ δειλία ἐν ταῦτῳ. Οἱ μικροὶ κόνικλοι ἀφοσιοῦνται πρὸς τὸν ἄνθρωπον μετὰ πολλῆς προθυμίας, ἀλλ' ὁ ἐλάχιστος θόρυβος καὶ πᾶσα αἰφνηδία κίνησις διακόπτει τὰς ἀγαθὰς αὐτὰς σχέσεις καὶ τρέπει αὐτοὺς προτροπάδην εἰς φυγὴν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει, καὶ εἰς τὰ μικρὰ παιδιά, ὅταν ἰδίως ἔχωσι πρὸς αὐτῶν μεγαλύτερα ζῶα. Ἡ δειλία εἶνε ἐμφυτος εἰς τὴν μικρὰν ἡλικίαν καὶ αὕτη ἀκριβῶς τὰ προφυλάσσει ἀπὸ τῶν κινδύνων. Ἡ ἄνω εἰκὼν, ἐμπνευσμένου καλλιτέχνου, ἀναπαριστᾷ τὴν φυσικὴν ταύτην ιδιότητα τῆς τρυφερῆς ἡλικίας.

ΗΜΕΡΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Πρωί—πρωί, πριν ακόμη ο ήλιος χρυσώσει την γην με το χρύσειον φως του, ακούεται από μακρὰν ὁ ἦχος τῆς καμπάνας τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ὁ ἦχος αὐτὸς ὁ ἴσος ἐναρμόνιος καὶ γλυκὺς μέσα εἰς τὴν πρωϊνὴν γαλήνην, ἔρχεται νὰ μᾶς ἀναγγεῖλῃ σήμερον τὴν ἐπέτειον ἑνὸς πανευφροσύνου γεγονότος—τὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Φύσις ἀρωματισμένη μετὰ τὸ ἀρωματὸς τῆς σμύρνης καὶ τοῦ λιθάνου—τὰ δῶρα ποὺ ἔφεραν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν οἱ μάγοι εἰς τὸν Χριστόν—φαίνεται ὡς νύμφη στολισμένη μετὰ πολλὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐξαιρετὰ στολίδια, χαρίεσσα, γελαστή. Ὅλα ἀνεξαιρέτως γύρω ἔχουν προσλάβει ὄψιν ὄλως ἐξαιρετικὴν, συμβολίζοντα τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς δι' ὅλην σχεδὸν τὴν ἀνθρωπότητα ἐπισήμου καὶ μεγάλης ἑορτῆς. Παντοῦ ἀπὸ κάθε σημείου ἀκούεται μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὁ θόρυβος φωνῶν, κινήσεως. Μερικοὶ διαβάται μετὰ τὴν ἑορτάσιμον περιβολὴν των βαδίζουσιν διασπαστικῶς, ἐνῶ ἄλλοι—ἀληθινοὶ ἴσως αὐτοὶ χριστιανοὶ—διευθύνονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς ὁποίας ἀντηγεῖ εἰς μελιστάλακτον ἀρμονίαν ὁ ὕμνος ὁ ψαλμὸς ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, τὸ «δόξα ἐν ὑψίστοις»..... Φαιδρὸι ἐξ ἄλλου ἑμίλοι παιδιῶν τρέχουσιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ ψάλλουν ἀντὶ μερικῶν κερμάτων τὴν «γέννησιν τοῦ Χριστοῦ» καὶ νὰ δώσουν καὶ αὐτοὶ τοιοῦτοτρόπως μεγαλειότερον τόνον καὶ μεγαλειότεραν ζωρότητα εἰς τὴν ἑορτήν, τῆς ὁποίας τὴν ἀφίξιν μετὰ τὴν κατ' ἔτος ἀνυπομονησίαν περιμένουν.....

* *

Ἄν ὑπάρχουν διὰ κάθε ἄνθρωπον—πτωχὸν ἢ πλούσιον—ἡμέραι ἐξαιρετικῆς χαρᾶς, ἐξαιρετικῆς εὐτυχίας ποὺ ἔχει νὰ αἰσθανθῇ μέσα του, μία ἐξ αὐτῶν εἶνε ὀρισμένως καὶ ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων μετὰ τὸ ὑπέρλαμπρον καὶ θεῖον φῶς τῆς, τὸ φῶς τὸ γεμάτο ποίησιν χαρμονικὴν καὶ ἐκπαγλὸν ὠραιότητα. Συνεπῶς τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ καθείς θὰ χαιρετίσῃ μετὰ ἀρρητον εὐχαρίστησιν καὶ εὐγνωμοσύνην καὶ θὰ δοξολογήσῃ μετὰ ἕνα αἶνον ἀληθινὸν μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴν του τὸν Ὑψιστον καὶ τὸν γεννηθέντα κατ' αὐτὴν πρὸς χάριν τῆς ἀνθρωπότητος Υἱὸν Του.

«Δόξα ἐν ὑψίστοις!».....

Ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας κτυπᾷ, ἐνῶ μέσα εἰς τὸ κενὸν ἀφίξει ἀναπάσεις θείας ἀρμονίας.

Ἄθηναι

X. Δ. ΚΟΥΤΗΦΑΡΗΣ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Οἱ κωφάλαλοι καὶ ἡ ναυτία

Ἰατρὸς διατελὼν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀμερικανικῆς ἀεροπορικῆς ἐταιρείας παρετήρησεν ὅτι οἱ ταξιδευόντες κωφάλαλοι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ναυτίαν, οὔτε εἰς τὴν ζάλην. Ἐπομένως συνιστᾷ εἰς τοὺς ταξιδευόντας, τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποφεύγωσι τὸ ὀχληρότατον πάθημα, ὅπως φράττωσι τὰ ὦτα διὰ βάλμβακος.

Τὸ γεγονός ὑπενθυμίζει τὸν Ὀδυσσεῆ, ὅστις, κατὰ τὸν Ὅμηρον, ἠνάγκασε τοὺς συμπλωτῆρας του νὰ φράξωσι τὰ ὦτα διὰ κηροῦ, ὅπως μὴ ἀκούωσι τὸ ἔσχατον Σειρήνων. Μήπως τάχα ὁ πολύμητις ἀναξ' ἐκέκτητο καὶ γνώσεις ἰατρικᾶς;

Ἡ προφύλαξις τῆς ἀκοῆς

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἥτις εἶνε μίξ τῶν θαυρωδωδιστῶν πόλεων τοῦ κόσμου, ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τινος μέτρον προφυλακτικὸν ἀπὸ τοῦ καταχθονίου θορύβου τῶν κέντρων τῆς μεγαλοπόλεως. Τινὲς τῶν κατοίκων διὰ νὰ προστατεύσωσι τὴν ἀκοὴν των ἀπὸ τοῦ ἀεγᾶου κρότου τῶν τροχιοδρόμων, σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων καὶ παντοίων ὀχημάτων τῶν ἐδῶν, σκεπάζουσιν τὰ ὦτα διὰ καλύμματος ἐκ κυψελοειδοῦς ὕλης ἢ ἐξ ὀστοῦ, φέροντος μικρὰς ὀπᾶς, ὅπως διέρχεται ὁ ἀήρ, προσαρμολομένου δὲ δι' ἐλατηρίου. Πρὸς τὸ παρόν ὁ νεωτερισμὸς ἐλκύει τὴν περιέργειαν τῶν διαβητῶν ἐπὶ τῇ θέσῃ τῶν ἐξερχομένων εἰς τὰς ὁδοὺς μετὰ τὰ ὦτα σκεπασμένα· ἀλλὰ πιθανώτατα ἡ συνήθεια θὰ γενικευθῇ μετὰ τινὰ χρόνον, καὶ οὐδεὶς θὰ ἐκπλήττεται δι' αὐτὴν, ἀφοῦ θὰ εἶνε κοινὴ, ὅπως ἡ τῶν διόπτρων ἢ τῶν χειροκτιῶν.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Τῆς ἀπελπισίας τ' ὀλόμανθο σκοτάδι γίνεταί κἀντὶ μὲν τὸν ὅπου διαβίβει. Εἶν' ἡ ψυχὴ του τοῦ χαίμοιο ἡμάδι χαρὰ καμμιὰ ποτὲ δὲν συντυχαίνει.

Ἄχαρι καὶ ἄθλια εἶνε ἡ ζωὴ του ἐλπίδος φῶς τὸ νοῦ του δὲν φωτίζει, Ἐλπίρι βαθεῖα γεννιέται ὅστιν ψυχὴ του τὴν κάθε μιὰ ἡμέρα ποὺ ἀρχίζει.

Καὶ σ' ὅλα αὐτὰ κάλλιο ἐπιθυμᾷ τὸ θάνατο ἀπ' τῆς ζωῆς τὴ δυστυχία, Ἐλπίζοντας ὅτιν' Ἄδη ποὺ θὰ πάη πῶς θὰ νὰ εὖρη ἐκεῖ τὴν ἡσυχία...

X. Δ. ΚΟΥΤΗΦΑΡΗΣ

ΚΑΡΔΙΤΣΑ—ΤΡΙΚΚΑΛΑ—ΛΑΡΙΣΣΑ

(Συνέχεια)

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν 1 1/2 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἀπῆλθον εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, κείμενον ἀνωθὶ τῶν στρατώνων καὶ κάτωθι τοῦ παλαιοῦ Βώλου, ὅπου ἔλαβον ἀμέσως θέσιν ἐν τῇ ἀμαξοστοιχείᾳ, ἥτις μετ' ὀλίγον ἡρέμα ἐξεκίνησεν, ἀφίνουσα ὀπισθὲν τῆς τὸν ἀρκετὰ ὥρατον καὶ εὐρύχωρον σταθμὸν, ὅπου ἐν μεγάλῃ ὠραίᾳ οἰκοδομῇ κείνται τὰ γραφεῖα καὶ ἡ κατοικία τοῦ διευθυντοῦ τῆς κινήσεως.

Ἦδη ἀνερχόμεθα βραδέως τὰς ὄρεινὰς καταφερίας τοῦ Πηλίου, διερχόμεθα πετρώδη καὶ ξηρὰ διαμερίσματα ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ πλέον, μετ' ὃ ἡ αὐξανόμενη κίνησις τῆς ἀμαξοστοιχίας μᾶς ἀγγέλλει τὴν πρὸς τὴν πεδιάδα τοῦ Βελεστίνου καταφερῆ πορείαν μας. Ἐκτείνομεν δὲ τότε τὸ πρόσωπον πάντες πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ τὸ βλέμμα εὐχαριστεῖται ἐπαναπαυόμενον ἐπὶ μεγάλης πεδιάδος πλακισιομένης κύκλωθεν ἐκ γραφικωτάτων ποικίλων λόφων καὶ ὄρεων.

Μετ' ὀλίγον ὁ συρμὸς μας ἀνακόπτει τὴν ὀλοταχῶς καταφερικὴν πορὰν του καὶ εἰτὰ ἀμέσως σταματᾷ μετὰ τὴν καταφύτων κήπων καὶ σπικρῶν καὶ πρὸ σταθμοῦ ὄλως ἀγροτικοῦ περιβηλομένου ἐκ δένδρων καὶ περιπλοκάδων.

Εἶναι τὸ ὥρατον καὶ ὁροσκόπος Βελεστίνον, ἡ πατρίς τοῦ Ρήγα Φεραίου καὶ ἡ ἱστορικὴ θέσις τοῦ 1897, ὅπου ἐγένετο ἡ φονικωτάτη μάχη καὶ ἡ ἐρωμένη ἀντίστασις τῆς ταξιαρχίας τοῦ Σμολένσκη κατὰ τῶν Τούρκων, οἵτινες μετὰ τὴν ὑποχώρησιν κατερῆμωσαν καὶ κατέκαυσαν τὴν πόλιν. Ἦδη τὰ πάντα ἐπανῆλθον εἰς τὴν θέσιν των καὶ εἰς τὴν εἰρηρικὴν αὐτῶν κατάστασιν καὶ τὸ Βελεστίνον παρουσιάζει ἤδη κωμόπολιν ὠραίαν φιλοτίμως ἐπιδομένην εἰς τὴν πρόσδοον, τὸν καλλωπισμὸν καὶ τὴν εὐημερίαν.

Μετὰ 10 λεπτῶν στάσιν ἐνταῦθα ἐξεκινήσαμεν διὰ τὴν Καρδίτσαν. Διελθόντες διὰ μέσου ὠραίων καταφύτων κήπων καὶ τῆς κωμολογίας κειμένης δεξιόθεν ἐπὶ ἐπιβλέπτου ἀνωφερικῆς θέσεως, ἀνήλθομεν εἰς τὴν ὥραν σχεδὸν καὶ ἐλικοειδῶς ὑψιφερῆ διαμερίσματα, μετ' ὃ εἰσῆλθομεν εἰς τὴν ἐκτεταμένην πεδιάδα

τῶν Φηρῶν καὶ τῆς Καρδίτζης, ἣν ἐπὶ τριῶν διατρέξαντες ἀκαταπαύστως διὰ μέσου σπικροφόρων γαιῶν, ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα σταματῶντες εἰς τὰς ποικίλας στάσεις, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν 5 ὥραν εἰς τὰ Φάρσαλα, ἄτινα ἐπίσης κείνται ἐπὶ ὑψηλῆς θέσεως εἰς τὰς ὑπορείας βουνοῦ, ὀπισθὲν τοῦ ὁποίου ἀρκετὰ ἀπωτέρω διακρίνονται τὰ περίφημα ὄρη τοῦ ἱστορικοῦ Δομοκοῦ. Ἐντεῦθεν δὲ μετ' ὀλίγον ἐκκινήσαντες ἐσταματήσαμεν μετὰ ἐν τέταρτον πορείας ὑπὸ τὴν γέφυραν Δεμερλή, ἐνθα γίνεται ἡ συνάντησις μετὰ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἐρχομένου συρμοῦ τῆς Λαρίσσης-Συνόρων, ὅστις δὲν ἐβράδυνε πλέον τοῦ 1-2 λεπτῶν τῆς ὥρας νὰ ἔλθῃ καὶ σταματήσῃ ἐπὶ τῆς ἀνωθὶ ἡμῶν διερχομένης γραμμῆς καὶ ν' ἀνταλλάξωμεν τοὺς ἐπιβάτας, ἡμεῖς μὲν δώσαντες αὐτῷ τοὺς διὰ Λάρισσαν προορισμένους, ἐκεῖνος δὲ ἀποστείλας ἡμῖν τοὺς διὰ Καρδίτσας καὶ Τρίκκαλα τοιοῦτους. Ταυτοχρόνως ὅμως ἦλθον καὶ οἱ παῖδες τῶν ἐφημεριδῶν, παρ' οἷς ἐπρομηθεύθημεν τοιαύτας τῆς ἡμέρας, ἀπλήστως ἐπιδοθέντες πάντες εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν νέων.

Δὲν ὑπάρχει ἡδυτέρα ἀπόλαυσις τοῦ ταξιδιωτοῦ τῆς ἀναγνώσεως ἐφημερίδος, ἰδίως ὅταν ἔγῃ τις νὰ ἴδῃ τοιαύτην ἀπὸ τῆς προτεραιίας. Ἀπλήστως ἀναγινώσκει τοιαύτην, ὡς νὰ τρώγῃ τροφήν, ἣν στερεῖται ἀπὸ τῆς προτεραιίας. Μετὰ ἡμίσειαν ἥμισυ ὥραν ἐφθάσαμεν εἰς Σοφάδες καὶ εἰς τὰ μετὰ 20 λεπτὰ εἰς τὴν Καρδίτσαν, ὅτε ἐδίδομεν καὶ τέρμα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν.

Ἡ Καρδίτσα κείται ἐπὶ τῆς ἐκτεταμένης ὁμωνύμου πεδιάδος. Ἀπέχει δὲ τοῦ σταθμοῦ περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας καὶ παραδῶτας τὴν βαλίτζαν μου εἰς ἀμαξοστάτην, ὠδηγήθη εἰς τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως κείμενον μέγα καὶ ἱστορικὸν ξενοδοχεῖον ἢ «Ἑλλάς», ὅπου καὶ ἐγκατεστάθην.

Ἡ Καρδίτσα ἔχει ὠραίαν τετράγωνον ἀρκετὰ εὐρεῖαν πλατείαν, περιβαλλομένην ἀπὸ ἐμπορικὰ καταστήματα, παντοπωλεῖα καὶ κafenεῖα. Εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀγορᾶς, τῶν συνεντεύξεων καὶ τῆς ἀναπαύσεως. Ἡ ἡμίσεια

τητα. Προσποιουμένη, δεξιωτάτη, θαρραλέα μου εμπνέει φόβον.

Τίποτε δὲν τὴν διορθώνει, οὔτε αἱ ἐπιπλήξεις, οὔτε αἱ συμβουλαί, οὔτε ἡ γλυκύτης, οὔτε ἡ βιαϊότης. Ὅλα τὰ ἔδοκίμασα.

— Ἡ περίπτωση εἶνε σοβαρά, παρετήρησεν ὁ ἰατρός.

— Οὐδέποτε ἐξέρχεται μόνη, ὑπέλαβεν ὁ μαρκήσιος· συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ μιᾶς ἀγγλίδος συντρόφου, σοβαρᾶς, ἀμέπτου διαγωγῆς, ἥως τὴν ἐπιτηρεῖ.

Ἡ Μίς καθουχάζει τὰ θύματα τῆς θυγατρὸς μου, πληρώνει τὴν ἀξίαν τῶν κλαπέντων ἀντικειμένων καὶ ἐν τούτοις, μ' ὅσας αὐτὰς τὰς προφυλάξεις, καταστημάτων τινὲς ἐπιωφελοῦμενοι τῆς εὐκαιρίας, θορυβοῦν ἐπὶ τοῦ πράγματος, απαιτοῦντες ἀποζημιώσεις, τὰς ὁποίας ἀναγκάζομαι νὰ δώσω, διότι μὲ ἀπειλοῦν δικαστικῶς.

Αὐτὸ καταντᾷ ἀνυπόφορον!

Ἦθελα νὰ τὴν νυμφόσω, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἀδύνατον ἐν ὧσιν δὲν θεραπεύεται.

Με συμβουλεύουσαν ὄθεν νὰ ἔλθω πρὸς σᾶς, ὅστις ἴσως τὴν θεραπεύσητε.

— Πάντως θὰ δοκιμάσω, εἶπεν ὁ ἰατρός· ἀριθμῶ ἀρκετὰς ἐπιτυχίας εἰς τὸ μακρὸν μου στάδιον, ἡ μονομανία αὐτῆ δὲν εἶνε πάντοτε ἀνίατος.

— Τότε μοῦ δίδετε κάποιαν ἐλπίδα; ἠρώτησεν ὁ μαρκήσιος.

— Δὲν σᾶς ὑπόσχομαι τίποτε· πρέπει πρῶτον νὰ ἴδω τὴν ἀσθενῆ, νὰ τὴν ἐξετάσω.

— Θὰ σᾶς τὴν φέρω αὐρίων μετὰ τῆς ἀγγλίδος συνοδοῦ τῆς· θὰ τὴν ἀφήσω ἐσωτερικῶς εἰς τὴν κλινικὴν σας μέχρι τελείας θεραπείας.

— Τότε θὰ ἐτοιμάσω τοὺς θαλάμους τῆς, προσέθηκεν ὁ ἰατρός.

— Ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ, ἐπανελάβην ὁ μαρκήσιος, θὰ ἐγκατασταθῶ εἰς Παρισίους ἀναμένων τὸ ἀποτέλεσμα, θὰ ἔρχομαι δὲ νὰ τὴν βλέπω συχνάκις.

Μετὰ ταῦτα συνεισέφερον τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοτροφίας, καὶ ἐὰν ἡ ἀσθενὴς ἐθεραπευέτο τελείως, θὰ προσέφερεν ὁ μαρκήσιος εἰς τὸν ἰατρὸν 1,200 φράγκα.

Τὴν ἐπαύριον ὁ ἀτυχὴς πατὴρ ἐδῆγησεν τὴν κόρην του, χαριστάτην μελαγχροινὴν δέκα ὀκτὼ ἐτῶν, εὐφροσύντου παρηγοιαστικῶς ἢ ἀγγλὶς τὴν συνώδενον.

Εἰς τὴν θέαν τῆς νέας του πελάτιδος ὁ ἰατρός ἠσθάνθη νὰ σφίγγεται ἡ καρδιά του.

— Τί κρίμα ἐσκέφη, ἔνα πλάσμα τόσον ὄραϊον νὰ κυριευθῆ ὑπὸ τοῦ δεινοῦ τούτου κακοῦ.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μαρκησίου, ὁ ἰατρός ἐδῆγησεν τὴν νεαρὰν πάσχουσαν καὶ τὴν συνοδοῦ τῆς εἰς τοὺς θαλάμους τῶν. Μετὰ ταῦτα συνωμίλησε ἐπὶ πολὺ μετὰ τῆς νέας.

Ὁμίλει ἐξόχως ὄραϊα τὴν γαλλικῆν.

Κατόπιν ὁ ἰατρός ἀνεκάλυπεν, διὰ τοῦ ἀφηρέθη τὸ ὄρολόγιόν του.

— Παιδί μου, λέγει εἰς τὴν ἀσθενῆ, μοῦ ἐπῆρες τὸ ὄρολόγιόν μου,

Ἡ νέα ἔλαβεν ἴφος ἀπορίας.

— Ἐγὼ; δὲν τὸ εἶδα.

— Δόσατέ μου το, σᾶς παρακαλῶ, ἐπιλέγει ὁ ἰατρός.

— Ἀπατάσθε, δὲν τὸ ἔχω.

— Σεῖς βεβαίως, ἀστενεύθητε τοιοῦτοτρόπως, ἐπράξατε ἀνοσιῶς, ὑπέκουσαι πάντοτε εἰς τὸ ἀσθενὲς σας ἑλάττωμα.

— Δὲν τὸ ἔχω, σᾶς εἶπον, ἐρενήσατε.

— Ἀπαλλάξατέ με τῆς λύπης ταύτης.

— Ἡ Μιλέν τὸ ἐπῆρε, προσέθεσεν ἡ νέα, ἀνοίγουσα τὸ σακίδιον τῆς ἀγγλίδος; νά, παρατήρησατε.

Πράγματι τὸ ὄρολόγιον ἦτο ἐντὸς τοῦ σακιδίου.

— Εἶνε κάκιστον νὰ μὲ ἐνοχοποιεῖτε, τῆ λέγει ἡ ἀγγλὶς, οἷς ἐκρύψατε τὸ ὄρολόγιον εἰς τὸ σακιδίον μου.

— Μάλιστα, ἐγὼ τὸ ἔκρυψα, ἐβεβαίωσε τότε θριαμβεύουσα, κανεὶς δὲν τὸ ἀντελήφθη.

— Θὰ εἶνε πολὺ δύσκολος ἡ θεραπεία τῆς παρ' ὅ,τι ἐφανταζόμην, ἐσκέφη ὁ ἰατρός.

Τὴν ἐπαύριον ἐξῆλθε μετὰ τῶν οἰκοτρόφων του.

Ἡ ἀσθενὴς τῷ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀγοράσῃ ἀρώματα παρὰ τινι μικροπωλείῳ.

Ἐσηλθε καὶ ἐζήτησε μερικά.

Ὁ ὑπάλληλος τῆ παρουσίασε πολλὰ, καὶ ὁ ἰατρός ἐζήτησεν ἀφ' ἑτέρου τὰς ἐλαχίστας κινήσεις τῆς νεάνιδος.

Αἰφνης τὴν εἶδε νὰ ἐξαφανίσῃ ἐν πάσῃ ταχύτητι φιαλίδιον εἰς τὸ θηλάκιον τῆς.

Τὴν ἔλαβε κατὰ μέρος καὶ τῆ ὠμίλησε χαμηλοφώνως καὶ ἐπέπληξε τὴν πράξιν τῆς με ἕφος πατρικόν.

Ἠρησθή τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὁ ἰατρός ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου τῆς τὸ φιαλίδιον.

— Εἶνε μία ἀστειότης, τότε τῷ λέγει καταπόρφυρος.

— Πληρώσατέ το, καὶ τότε δύνασθε νὰ τὸ πάρετε, λέγει ὁ ἰατρός.

— Ἐξ φράγκα ἀξίζει, παρετήρησεν ὁ ὑπάλληλος.

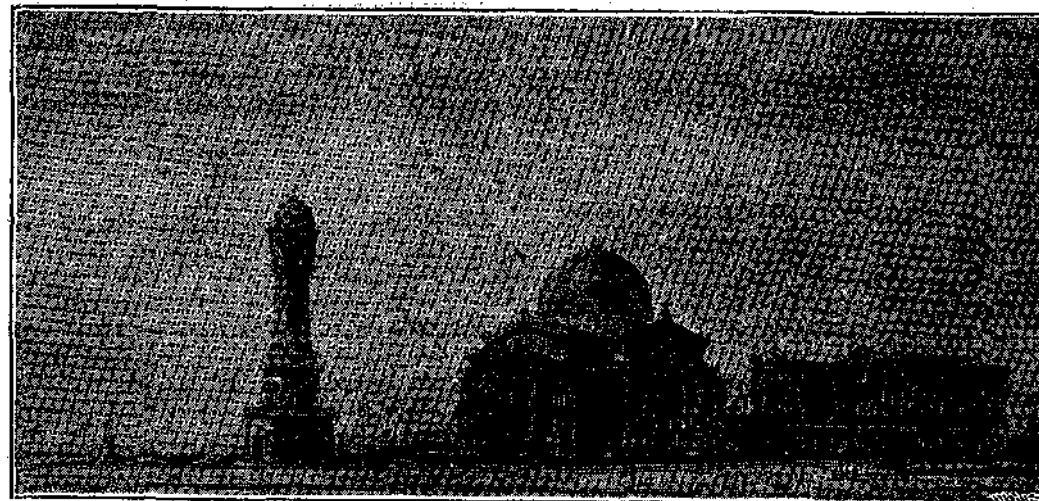
Ὁ ἰατρός ἔδωκε τὸ ἀντίτιμον καὶ προσέφερε τὸ φιαλίδιον εἰς τὴν νεάνίδα.

— Ὅχι, λέγει αὐτὴ περιλυπὸς, κρατήσατέ το· τώρα δὲν τὸ θέλω.

Ὁ ἰατρός ἐπέμεινεν.

— Εἶνε περιτιόν, ἐπαναλαμβάνει, αὐτὴ, ἀφοῦ ἐπληρώθη δὲν ὑπάρχει πλέον εὐχαριστήσις δι' ἐμὲ.

Ὅπως ἀποφύγη τοὺς πειρασμοὺς ἐπὶ τινος

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΚΑ'ΙΡΟΥ

(Ὁ δωπάναις τοῦ κ. Ν. Τσανακλή ἀνεγειρόμενος).

6

ἡμέρας, ἀπήτησεν ὁ ἰατρός ἀπὸ τὴν ἀσθενῆ του νὰ μὴ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας. Ὅταν δ' ἐνόμισεν αὐτὴν ὀλίγον προσιμωτέραν, τῆ ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέλθῃ.

Ἐζήτησε νὰ ἐπισκεφθῆ μεγάλα καταστήματα. Ὁ ἰατρός τὴν συνώδενον, ἐποφθαλμίων καταλεπιτῶς ἐπ' αὐτῆς.

Ὅτε δὲ εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ :

— Παρατηρήσατε, τῷ λέγει, δεκνύουσα τὸ σακίδιον τῆς, ἐπῆρα ὅλα αὐτά!

Πράγματι τὸ σακίδιον ἦτο πλήρες κλαπέντων ἀντικειμένων· δαντέλλαι, ὄρολόγια, κοσμήματα, διάφορα ἄλλα μικροπράγματα, ἅπαντα ἀξίας.

— Δὲν μὲ εἶδαν, προσέθεσε, εἶμαι ἐπιδεξία. Ὁ ἰατρός ἔμεινε κατάπληκτος.

— Πρέπει νὰ τὰ δώσης ὅλα, τῆ εἶπε.

— Νὰ τὰ δώσω! ἐφώνησεν! πρὸς τί; δὲν δίδω τίποτε!

Ὁ ἰατρός τὴν ἐπέπληξεν.

— Ἔσο λογική, τῆ λέγει· δὲν εἶνε εὐπρεπὲς νὰ ἀφαιροῦμεν ἀντίκειμα, τὰ ὁποία δὲν μᾶς ἀνήκουν, εἶνε παραβίασις τῶν στοιχειωδῶν κανόνων τῆς ἠθικῆς· προξενεῖς μεγάλην βλάβην εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐπιπέσοι εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ἀστυνομίας· δὲν ἀγνοεῖς, διὰ τὴν κλοπὴ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου· θὰ σὲ φυλάκισουν μὲ τοὺς κακούργους καὶ τοὺς κλέπτας, θὰ παρουσιασθῆς εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον θὰ σὲ καταδικάσῃ ὡς διαπράξασαν ἄτιμον πράξιν, θὰ καταστραφῆς καὶ θὰ καταστρέψῃς καὶ τὴν οἰκογένειάν σου.

— Ὅστε μὲ εἶδαν, οὔτε μὲ συνέλαβον, ἀπήτησεν ἀπαθῶς ἡ νέα.

— Δὲν σὲ ἀντελήφθησεν αὐτὴν τὴν φορὰν· ἄλλοτε ὅμως θὰ εἶσαι ὀλιγώτερον εὐτυχής.

— Τότε θὰ πληρώσῃ ὁ πατὴρ μου.

Ὁ ἰατρός ἔκλεισεν ἐκ νέου αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, μὴ ἐπιτρέπων νὰ ἐξέλθῃ. Τὴν συμβουλεύετο δὲ προσπαθῶν νὰ τῆ δώσῃ νὰ ἐνοήσῃ, διὰ τὸ κακόν τῆς πάθος θὰ ἔφερε κακὰ ἀποτελέσματα.

Τὸν ἤκουε σιωπῶσα.

Τῷ ἐπεσκέθη τέλος, διὰ δὲν θὰ ἐπανελάμβανε τὰς πράξεις τῆς, ἀλλὰ δὲν τῆ ἐπέτρεπεν εἰσεῖν νὰ ἐξέρχεται. Ἀπογευμὰ τι ὅμως ὁ ἰατρός ἔνεκεν ἐργασίας ἐξῆλθεν, ἐγκαταλείπων τὴν ἀσθενῆ του εἰς τὴν ἀγγλίδα συνοδόν τῆς, λέγων αὐτῇ νὰ τὴν ἐπιτηρῆ ἀσθηρῶς.

Ὅταν ὁ ἰατρός ἐπέστρεψε, πρὸς τὸ ἐσπέρας, ἐξεπλήγη μεγάλως, μανθάνων διὰ τὴν ἀσθενῆς ἐξῆλθε μετὰ τῆς ἀγγλίδος, μὲ ὄλην τὴν ἀπαγόρευσιν, ἣν τῆ ἀφήκεν.

Ἐπιστρέφων εἰς τὸ γραφεῖον του, παρετήρησε τὴν ἀκαταστασίαν τῶν ἐπίπλων καὶ τὴν ἐξαφάνισιν πολλῶν ἀντικειμένων· τὸ χρηματοφυλάκιόν του ἦτο ἐκβιασμένον· τρεῖς κίλια φράγκων, τὰ ὁποία εἶχε, δὲν ὑπῆρχον πλέον.

Ὁ ἰατρός ἔτρεξεν εἰς τὸν μαρκήσιον ἀλλ' εἰς τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν τῷ εἶχεν ἀφήσει, δὲ τὸν εὔρεν.

Ὁ Μαρκήσιος, ἡ κόρη του καὶ ἡ συνοδός τῶν δὲν ἀπετέλουν, εἰμὴ τρεῖς φοβεροὺς κλέπτας.

Ἐπιστρέψας ὁ ἰατρός, εὔρε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

« Ἀγαπητὲ ἰατρε »

Πέρω τὴν κόρην μου· μὴν ἐπιπλήτεσθε ἐὰν δὲν σᾶς σταίλω τὰ ὑποσχεθέντα 1,200 φρ. διότι δὲν ἐθεραπεύθη.

Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ANTIGONE II.

Μονόπους ποδηλάτης

Ὁ βωμαὸς ἀθλητῆς Ἐρρίκος Τόττη ἀνεχώρησε πρὸ ὀλίγων ἐβδομαδῶν ἐκ Ρώμης, ἐπιχειρῶν νὰ περιέλθῃ τὸν κόσμον διὰ ποδηλάτου ἀλλὰ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι θὰ ἐκτελέσῃ τὸ ταξείδιόν του μὲ τὸν ἕνα πόδα, διότι τὸν ἀριστερόν του πόδα ἔχει ἀπώλεσει πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐκ σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος. Πεισιθῶς ὁμως εἰς τὰς ἀκμαίας σωματικές του δυνάμεις, προτίθεται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν μακρὰν καὶ κοπιώδη περιοδείαν, ἣτις θὰ διαρκέσῃ δύο ἔτη θὰ περιέλθῃ δὲ πᾶσαι τὴν γῆν, χωρὶς νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ χρήματα. Ἐκ Ρώμης μεταβαίνει εἰς Βεντιμίλλια καὶ διὰ τῆς Γαλλίας, Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλλίας θὰ φθάσῃ εἰς Μαρρόκον. Ἐπειτα θὰ διατρέξῃ πᾶσαν τὴν ἀφρικανικὴν παρολίαν, διερχόμενος καὶ ἐκ Τριπόλεως θὰ διέλθῃ δι' Αἰγύπτου καὶ Ἀθηνῶν, θὰ μεταβῇ εἰς Ἀσίαν, θὰ φθάσῃ μὲχρις Ἰαπωνίας, κατόπιν δὲ διὰ θαλάσσης θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Αὐστραλίαν, ἣν θὰ διασχίσῃ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀφρικὴν διερχόμενος ἐκ Κέιπ-Τάου, θὰ διαπεραιωθῇ εἰς Περναμβουκὸν τῆς Βρασιλίας καὶ θὰ διέλθῃ πᾶσαν τὴν Ἀμερικὴν μέχρι Βοστώνης, ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ δι' Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς Ρώμην.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΝΑ ΔΟΘΗ ΤΕΛΟΣ

Εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Παπακώστα ἀναφορὰ σχετικὴ πρὸς τὴν ἀνατεθεισάν αὐτῷ πειραματικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ φαρμάκου τὸν ἐν τῷ Φθισιατρειῷ ἢ «Σωτηρίαν». Ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ ὁ κ. Παπακώστας μετὰ πόνου διαμαρτύρεται, διότι οἱ ἐν τῷ Φθισιατρειῷ ἀρμόδιοι παρῆσαν ποικίλα ἐμπόδια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ παρέπεισαν τοὺς ἀσθενεῖς νὰ μὴ λαμβάνουν τὸ φάρμακον. Οὕτω ἐματαιώθη, ὅπως ἀδικῶς, ἡ τελειωτικὴ κρίσις ἐπὶ φαρμάκου, περὶ τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα τὴν κοινῶνίαν νὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια, ὥστε ἂν μὲν, ὡς φαίνεται, εἶνε τοῦτο ἀποτελεσματικόν, νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, ἄλλως ὁ κ. Παπακώστας νὰ παρατηθῇ τῶν ἀκαταπονήτων μύθων του πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φαρμάκου του.

Η ΑΣΠΑΣΙΑ ΤΟΥ ΧΑΜΕΡΑΙΓΓ

Ὅλιγα ἀντίτυπα μένουσιν ἔτι τοῦ ἐξόχως λαμπρῶς ἐκτυπωθέντος βιβλίου τούτου ἐν Λειψίᾳ τὸ ὅποιον ἐκτὸς τῆς ἐνδιαφερούσης ὕλης του ἀποτελεῖ καὶ λαμπρὸν κόσμημα πάσης βιβλιοθήκης εὐρίσκειται καὶ παρ' ἡμῶν καὶ τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» Χρυσόδετον πολυτελὲς 12 ἄδετον φρ. 8. Ἀπαρτίζεται δὲ ἐκ τριῶν μεγάλων τόμων.

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΚΗ—ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ
ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΑΣΦΑΛΗΣ

ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου
καὶ τῆς χειρὸς.

Ἐπὶ τῇ βάσει πολυετοῦς πείρας, ἐπιστημονικῶν μελετῶν καὶ τῆς προόδου τοῦ πνευματισμοῦ δυνάμεθα ν' ἀνακαλύψωμεν, 1ον τὸν χαρακτήρα ἀτόμου τινός. 2ον Τὰ ἐλαττώματα καὶ προτερήματα αὐτοῦ. 3ον τὰς βλέψεις καὶ ἐπιθυμίας του. 4ον Τὰ κυριότερα τοῦ παρελθόντος βίου του. 5ον Ποῦ ἤδη βαδίζει καὶ ἂν ἀπειλήται ἐπὶ συμφορᾶς ἢ εὐνοεῖται ὑπὸ τῆς τύχης. 6ον Πιθανὰ γεγονότα τοῦ μέλλοντος βίου του.

Ἀποκαλύψεις σχετικαὶ πολυάριθμοι, ἐπιτυχία κλήσης ἐπὶ 40 ἀτόμων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ξενοδοχείου «Ἡράκλειον» ἐν Αἰθῶν, ἕτερα ἐπὶ 30 ἀτόμων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Μ. Βρετανίας ἐν Κωνσταντινίᾳ, ἕτερα ἐσχάτως ἐν τῷ φυσικῷ ἀντισκοπῷ «Βασίλισσα Ὀλγα» ἐν κλῶ καὶ ἕτερα ἄλλαι ἐν συναναστοφοαῖς μὲς κείθουσι περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν τοιοῦτων ἀποκαλύψεων, κατόπιν προσωπικῆς ἢ φωτογραφικῆς ἐξετάσεως.

Εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» ἡ ἐκδόλευσις μας αὕτη παρέχεται δωρεάν. Εἰς πάντα μὴ τοιοῦτον ἀντι φρ. 5. Ἡ ἐξέτασις γίνεται εἴτε προσωπικῶς εἴτε διὰ φωτογραφίας τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου, ἣτις νὰ μὴ εἶνε παλαιότερα τῶν δύο ἐτῶν καὶ νὰ σημειώται ὁποῖθεν ἰδιοχείρως ἢ ἡλίμια του. τὸ ὄνομα, ἡ πατρις καὶ ἡ διαμονή του.

Ὅμοιος καὶ διὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς γραφῆς ἀποκαλύπτεται ὁ χαρακτήρ καὶ τὸ ποῖόν τοῦ ἀτόμου.

Πᾶσα σχετικὴ αἰτήσις ἀπευθύνεται: πρὸς τὸν κύριον Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΝ Εἰς Ἀθήνας

ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Ἐν τοῖς ἡμετέροις γραφείοις εὐρίσκονται ὀλίγα ἔτι σώματα τοῦ «Πανοράματος» χρυσοδέτου, ἐν ᾧ περιέχονται καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες τῶν Βασιλέων καὶ Πριγκίπων, ὑπουργῶν καὶ ἐπιστῆμων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ πλείστον πόλεων καὶ ὠραίων τοπίων.

Στέλλεται ἀντὶ δρ. 12 παντὶ προαποστέλλοντι τὸ τίμημα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες ἔτι συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» ὅπως εὐαρεστούμενοι, ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτας συντόμως, καθόσον θέλομεν διακόψει ἐν ἐναντία περιπτώσει τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν τῶν τευχῶν. Ἐλπίζομεν, ὅτι οὗτοι ἀναλογιζόμενοι τὸ δίκαιον καὶ τὰς δαπάνας ἡμῶν θέλουσι σπεύσει, χωρὶς νὰ ἀναμείνωσι καὶ ἰδιαιτέραν εἰδοποίησίν μας.

Γνωρίζετε τί εἶνε ἡ «Βιβλιοθήκη τῆς Τσέπης»;